Partea introductivă
Dosarul nr. 2c-284/23
2-23016811-12-2c-02022023-1

HOTĂRÂRE
În numele Legii

16 decembrie 2024 mun. *****

Judecătoria *****, sediul Centru
în componenţă:
Președintele ședinței, judecătorul - Svetlana Cușnir
Grefierul - Antonina Sicorschii

examinând, în sediul instanței, în ședință publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. ***** către ÎM „*****” SRL, intervenient accesoriu Zona Antreprenoriatului Liber „Expo-Business-*****”, cu privire la încasarea plății pentru folosirea terenului,

Partea descriptivă

c o n s t a t ă:

La 01.02.2023, Consiliul mun. ***** a depus cerere de chemare în judecată către ÎM „*****” SRL, intervenient accesoriu Zona Antreprenoriatului Liber „Expo-Business-*****”, cu privire la încasarea plății pentru folosirea terenului.

În motivarea cererii a indicat că, prin efectul Legii nr. 133/2018 din 1 martie 2019, s-a instituit drept de superficie asupra terenului care aparține unităților administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepția construcțiilor provizorii) și al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile.

A invocat că, conform art. 29 alin. (2) din Legea 1125/2002, în redacția Legii 171/2019, superficiarul care deține superficie legală în temeiul alin. (1) lit. d) sau e) este obligat să achite în bugetul local o redevență anuală, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparține unității administrativ teritoriale, dar care nu va fi mai mică decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică, stabilită conform art. 10 alin. (11) din Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului. Această obligație incumbă și dobânditorului subsecvent al bunului înregistrat separat și al dreptului de superficie.

Conform art. 42 din Codul funciar al RM, terenurile din intravilan se află în

administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii - în proprietate municipală, deci lotul de pământ cu suprafața totală de 23.6011 ha, cu nr. cadastral *****din ***** (12,671 % din supr. tot, constr. 01, 05, 06, 07, 09, 12, 33.002), pe care sunt amplasate imobilele proprietate ale SRL ÎM „*****”, constituie proprietate municipală.

Astfel, potrivit art. 10 alin. (1) din Legea cu privire la prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308/1997, prețul normativ al pământului se stabilește la vânzarea-cumpărarea terenurilor, la arendarea lor, precum și în alte cazuri ce țin de activitatea economică.

A menționat că, o astfel de plată este prevăzută în legislație și anume în art. 10^1 alin. (1) din legea menționată mai sus, care statuează că, în cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate sau ai întreprinderilor și obiectivelor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenuri aferente obiectivelor și întreprinderilor menționate, de la aceștia, în modul și termenele fixate în conformitate cu legislația, se va încasa anual plata pentru folosirea terenului, stabilită în mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decât plata anuală de arendă, calculată conform art. 10 alin. (10), și nu mai mare de 10% din prețul normativ al pământului, calculat pentru destinația respectivă. Plata specificată va fi încasată, în termenele fixate de consiliile locale, pentru perioada care urmează momentului adoptării de către consiliul local a deciziei corespunzătoare până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau de arendă.

A susținut că, în conformitate cu prevederile „Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului *****” și „Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale”, aprobată prin decizia Consiliului Municipal ***** nr. 3/24 din 02.04.2013, plata anuală pentru utilizarea terenului dat constituie suma de 98 725 lei pe an (până la 31.12.2021).

Potrivit Legii nr. 220/2021, constituie suma de 169 505 lei/an.

Astfel, constată că pârâtul ÎM „*****” SRL, nu a respectat prevederile expres stipulate în legislație ce se manifestă prin neachitarea sumei de 406 849,75 lei, pentru folosirea bunului imobil teren - suprafața de 23.6011 ha, cu nr. cadastral *****din ***** (12,571 % din supr. tot, constr. 01, 05, 06, 07, 09, 12, 33.002), pentru perioada 01.03.2019-30.09.2022.

Totodată, face referire și la prevederile art. 500 alin. (1) din Codul Civil al Republicii Moldova care statuează că, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Informează că Consiliul Municipal ***** a întreprins măsuri de tranșare prealabilă a litigiului, prin Somația expediată nr. 01/1-08-327 din 19.07.2022, pârâtului fiindu-i acordat un termen suplimentar pentru înlăturarea încălcărilor specificate în legislație, solicitându-i-se stingerea integrală a datoriei, cerințe, care, însă au rămas fără satisfacere.

Achitările se vor efectua la următorul cont: MF-TT *****-*****

În drept, cu referire la prevederile art. 10 din Codul civil, art. 33, alin. (1), art. 166-167 din Codul de procedură civilă, (iar reclamantul de alte date nu dispune) și a Legii nr. 1308-VII/1997 „Privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului", partea-reclamantă a solicitat:

- A admite prezenta cerere de chemare în judecată;

- A încasa din contul ÎM „*****" SRL, în contul Consiliului Municipal *****, suma de 406 849,75 lei, pentru folosirea bunului imobil teren - suprafața de 23.6011 ha, cu nr. cadastral *****din ***** (12,571 % din supr. tot, constr. 01,05, 06, 07, 09, 12, 33.002), pentru perioada 01.03.2019-30.09.2022.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

În ședința de judecată, reprezentantul părții-reclamante, prin procură *****, s-a pronunțat în favoarea admiterii acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate.

În ședința de judecată, reprezentantul părții-pârâte ÎM „*****" SRL, citat legal, nu s-a prezentat.

În ședința de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu Zona Andreprenoriatului Liber „Expo-Business-*****", prin procură ***** atras în proces prin încheierea protocolară din 13.06.2023 (f. d. 35-36), s-a pronunțat în favoarea respingerii acțiunii pe motivele expuse în referință.

Motivarea

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată conchide de a respinge acțiunea pentru considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, iar potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Prin prisma art. 6 CEDO și a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, instanța de judecată atestă că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu suprafața totală de 23.6011 ha, cu numărul cadastral ***** din *****, constituie proprietate municipală (f. d. 11, 68).

Totodată, din înscrisurile speței se constată că, prin Decizia Consiliului municipal ***** nr. 16/24 din 03 august 2000 „Cu privire la autentificarea dreptului de folosință asupra lotului de pământ din *****Zonei antreprenoriatului liber „Expo-Business-*****”, s-a autentificat Zonei anteprenoriatului liber „Expo-Business-*****” dreptul de folosință asupra lotului de pământ cu suprafața de 27,431 ha din șos. Muncești, pentru crearea unei subzone funcționale de producție și tranzit, conform planului lotului anexat (f. d. 62-63).

Prin Decizia Consiliului municipal ***** nr. 6/3-5 din 27 mai 2010 „Despre operarea unor modificări în decizia Primăriei municipiului ***** nr.16/24 din 03.08.2000 „Cu privire la autentificarea dreptului de folosință asupra lotului de pământ din *****Zonei antreprenoriatului liber „Expo-Business-*****”, a fost modificată suprafața terenului transmis în folosință Zonei cu cifrele „23,61”, fiind eliberat un nou titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren (f. d. 64).

La 01.03.2004, administrația Zonei antreprenoriatului liber „Expo-Business-*****”, în calitate de locator pe de o parte și ÎM „*****” SRL în calitate de locatar pe de altă parte, au semnat contractul de locațiune a pământului nr. 48-04, având ca obiect transmiterea în locațiune, pe termen, contra plată, a trei terenuri cu suprafața de 26696,00 m^2, amplasate pe adresa: mun. *****, ***** (f. d. 170-175).

Prin somația nr. 01/1-08-327 din 19.07.2022, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare al Consiliului municipal *****, a informat ÎM „*****” SRL despre obligația de a achita cu titlu de redevență formată pentru folosirea terenului litigant, pentru perioada 01.03.2019 – 30.06.2022 (f. d. 8).

În speță, Consiliul mun. *****, prin cererea de chemare în judecată, a solicitat încasarea sumei de 406 849,75 lei, de la ÎM „*****” SRL, pentru folosirea bunului

imobil teren cu suprafața de 23.6011 ha, cu nr. cadastral *****din ***** (12,571 % din supr. tot, constr. 01,05, 06, 07, 09, 12, 33.002), pentru perioada 01.03.2019-30.09.2022.

Conform art. 10 alin.(1) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr.1308-XII din 25 iulie 1997, preţul normativ al pământului se stabileşte la vânzarea-cumpărarea terenurilor, la arendarea lor, precum şi în alte cazuri ce ţin de activitatea economică, iar o astfel de plată este prevăzută în legislație și anume în art.101 alin.(1) din legea menționată supra, care statuează că, în cazul în care proprietarii bunurilor privatizate sau ai întreprinderilor şi bunurilor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenuri aferente bunurilor şi întreprinderilor menţionate, de la aceştia, în modul şi termenele fixate în conformitate cu legislaţia, se va încasa anual plata pentru folosirea terenului, stabilită în mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decât plata anuală de arendă, calculată conform art.10 alin.(11), şi nu mai mare de 10% din preţul normativ al pământului, calculat pentru destinaţia respectivă. Plata specificată va fi încasată, în termenele fixate de consiliile locale pentru terenurile proprietate publică a unității administrativ-teritoriale sau de Agenția Proprietății Publice pentru terenurile proprietate publică a statului, pentru perioada cuprinsă între data adoptării de către consiliul local/Agenția Proprietății Publice a deciziei corespunzătoare și cea a încheierii contractului de vânzare-cumpărare sau de arendă.

Conform art. 29 alin. (2) din Legea 1125/2002, în redacţia Legii 171/2019, superficialul care deţine superficie legală în temeiul alin. (1) lit. d) sau e) este obligat să achite în bugetul local o redevență anuală, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparţine unităţii administrativ teritoriale, dar care nu va fi mai mică decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică, stabilită conform art. 10 alin. (11) din Legea nr. 1308/1997 privind preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului. Această obligaţie incumbă şi dobânditorului subsecvent al bunului înregistrat separat şi al dreptului de superficie.

Pornind de la această situație de fapt, instanța reține că, conform art. 654 alin. (1) din Codul civil, superficie este dreptul real imobiliar de a poseda şi folosi terenul altuia în vederea edificării şi exploatării unei construcții a superficiarului, deasupra şi sub acest teren, sau a exploatării unei construcții existente a superficiarului. Acest drept este alienabil, se transmite prin succesiune şi poate fi obiect al unui contract de locaţiune.

Conform art. 659 din Codul civil, dacă actul juridic nu prevede altfel, superficiarul datorează proprietarului terenului, sub formă de rate lunare, o sumă egală cu chiria stabilită pe piaţă, ţinând seama de natura terenului, de zona în care se află el, de destinaţia construcţiei, precum şi de orice alte criterii de determinare a

contravalorii folosinţei. Redevenţa se determină la data constituirii superficiei. Redevenţa poate fi ajustată la cererea uneia din părţi, în cazul în care condiţiile economice fac ca neajustarea să fie inechitabilă. Măsura ajustării se va aprecia ţinându-se seama de schimbarea condiţiilor economice şi de principiul echităţii.

Din prevederile art. 774, art. 775 alin. (1), art. 776 și art. 858 alin. (2) din Codul civil, se desprinde că, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri. Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art. 901 alin. (1) lit. a), e) din Codul civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: să ceară executarea silită a obligaţiei; să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare.

Conform art. 906 din Codul civil, dacă creditorul face debitorului o notificare referitoare la faptul neexecutării obligaţiei sau la faptul că el prevede o asemenea neexecutare şi notificarea este expediată ori făcută corect, atunci întîrzierea sau inexactitatea în procesul de transmitere a notificării sau faptul că ea nu a parvenit nu o împiedică să producă efecte. Notificarea produce efecte din momentul în care ar fi trebuit să ajungă în circumstanțe normale.

În concordanță cu prevederile art. 912 alin. (1) din Codul civil, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

Raportând prevederile legale *pre-citate* la circumstanțele cauzei, instanța atestă că Zona Antreprenoriatului Liber „Expo-Bussines-*****” a fost creată prin Legea nr. 625 din 03.11.1995, iar potrivit art. 1 alin. (2) din legea specificată, pentru înființarea și funcționarea Zonei libere, în folosința Administrației Zonei libere s-a transmis un teren cu o suprafață de 23,61 ha, situat în ***** mun. *****, str. *****

În temeiul prevederilor Codului funciar și a deciziilor Consiliului mun. ***** nr. 16/24 din 03 august 2000 și nr. 6/3-5 din 27 mai 2010, dreptul de folosință asupra terenului de pământ cu suprafața de 23,61 ha a fost înregistrat la Serviciul Cadastral Teritorial *****, după Zona Antreprenoriatului Liber „Expo-Bussines-*****” cu nr. cadastral *****.

Conform art. 5 alin. (3) din Legea nr. 440 din 27.07.2007 cu privire la zonele economice libere, coordonarea și controlul activității zonelor libere intră în

atribuția Guvernului, fiind efectuate prin intermediul organelor de stat autorizate de acesta (în prezent Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării).

În același timp, din materialele speței, instanța atestă că potrivit scrisorii nr. 06/3-2193 din 04.08.2022 a Ministerului Economiei al Republicii Moldova (actualmente Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova), adresată „Zonei Antreprenoriatului Liber „Expo-Business-*****”, Ministerul a indicat că: **„**Cu referire la demersul nr.140-005 din 01.08.2022, în limita atribuțiilor funcționale, comunicăm următoarele.

Legea nr.1125/2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil, prevede la art.29: „(1) Prin efectul Legii nr.133/2018, din 1 martie 2019, se instituie drept de superficie asupra terenului care aparţine statului sau unităţilor administrativteritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepţia construcţiilor provizorii) şi al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile dacă proprietarul bunului imobil respectiv, la data de 1 martie 2019, se află în una dintre următoarele situaţii:

a) are un drept de locaţiune asupra terenului cu drept de construire;

b) are un drept de concesiune asupra terenului; c) are un drept de folosinţă asupra terenului pe baza parteneriatului public-privat;

d) are un drept de posesie sau folosinţă asupra terenului, altul decât cele prevăzute la lit.a)-c);

e) nu are niciun drept asupra terenului.

(2) Superficiarul care deţine superficie legală în temeiul alin.(1) lit.d) sau e) este obligat să achite în bugetul de stat sau, după caz, în bugetul local o redevenţă anuală, determinată în modul stabilit de Guvern, pentru terenul care aparţine statului sau, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparţine unităţii administrativ-teritoriale, dar care nu va fi mai mică decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică, stabilită conform art.10 alin.(11) din Legea nr.1308/1997 privind preţul normativ şi modul de vânzarecumpărare a pământului...”

Reieșind din normele evocate, se constată că rezidenții zonelor economice libere fac parte din categoria superficiarilor prevăzuți la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1125/2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil, fapt ce nu incumbă obligația de plată a redevenței anuale către Primăria *****.

În ceea ce privește somația adresată Administraţiei ZAL „Expo-Business-*****”, o considerăm nejustificată şi în contradicţie deplină cu scopul şi principiile de funcționare a zonelor economice libere, or, potrivit art. 1 din Legea 440/2001 acestea se creează în scopul accelerării dezvoltării social-economice prin atragerea investițiilor, crearea locurilor de muncă, implementarea noilor tehnologii în producţie etc.

Pentru a realiza aceste scopuri, Administraţiile zonelor economice libere primesc terenuri în folosinţă gratuită, de regală din proprietatea autorităților publice locale, pentru a putea dezvolta infrastructura (în special tehnico-edilitară) şi a asigura funcționalitatea zonelor respective. Astfel, art.5 alin.(4) din Legea 440/2001 enumera sursele principale de finanţare a administraţiei zonelor, printre care şi încasările din locațiunea bunurilor şi terenurilor pe care le au în gestiune. Superficia legală, instituită în conformitate cu art. 29 al Legii nr. 1125/2002, nu anulează şi nu substituie raportul juridic dintre Administraţia ZAL „Expo-Business-*****” şi Primăria mun. *****.

Totodată, în vederea eliminării oricăror incoerenţe legale şi eventuale obstacole în activitatea ZAL „Expo-Business-*****”, reiterăm că Ministerul Economiei depune eforturi consistente în vederea modificării cadrului legal existent şi soluţionării situației create în termeni proximi**”** (f. d. 71-72).

Sub acest aspect, instanța mai reține că, conform art. 4 alin. (14) din Legea nr. 440/2001 cu privire la zonele economice libere, terenul atribuit zonei economice libere se transmite în superficie Administrației Zonei Libere respective, fără plata redevenței anuale, dacă actul juridic de transmitere a terenului nu prevede altfel.

Prin urmare, instanța atestă că, deciziile Consiliului mun. ***** prin care s-a transmis în folosința Zonei Antreprenoriatului Liber „Expo-Business-*****”, terenul cu suprafața de 23,61 ha nu indică mențiunea sau obligativitatea achitării plăților pentru folosirea terenului respectiv.

De alt fel, pretinderea unei redevențe de către partea-reclamantă Consiliul municipal *****, în temeiul art. 101 alin. (1) din Legea cu privire la prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, nu este întemeiată, deoarece legea dată prevede expres că, se încasează anual plata pentru folosirea terenului, stabilită de consiliile locale în cazul când proprietarii obiectivelor private nu au în locațiune terenuri aferente obiectivelor.

Din acest punct de vedere, instanța mai indică că partea-pârâtă ÎM „*****” SRL, conform contractului de locațiune a pământului nr. 48-04 din 01.03.2004 deține în locațiune trei terenuri cu suprafața de 26696,00 m^2. Ultima este rezident al Zonei Antreprenoriatului Liber „Expo-Business-*****” din anul 2004 și potrivit prevederilor contractului de locațiune a pământului nr. 48-04 din 01.03.2004 achită Zonei libere o plată anumită pentru locațiunea terenurilor cu o suprafață totală de 26696,00 m^2, pe care sunt amplasate bunurile imobile din *****, care aparțin pârâtei cu drept de proprietate, înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Deci, reieșind din aspectele menționate, încasarea sumei solicitate de către partea-reclamantă ar fi dublă în defavoarea agentului economic și scopului legal de creare a zonei libere, parte componentă a teritoriului vamal, delimitate din punct de vedere economic, care acordă posibilitate agenților economici pentru desfășurarea activității de întreprinzător.

Astfel, plata arendei și a redevenței pentru același teren, ar constitui în sine o dublă impunere, or, în ședința de judecată s-a stabilit că ÎM „*****” SRL nu are careva relații juridice cu Consiliul mun. *****, pentru care i s-ar putea pretinde achitarea unei redevențe.

Suplimentar, instanța menționează că circumstanțelor cauzei le sunt relevante și prevederile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 440 din 27 iulie 2001, potrivit cărora, în cazul în care sunt adoptate legi noi care înrăutățesc condițiile de activitate a rezidenților în ceea ce privește regimurile vamal, fiscal și alte regimuri prevăzute de legile referitoare la activitatea zonelor libere, rezidenții sunt în drept, pe parcursul unei perioade de 10 ani, dar care nu va depăși termenul de funcționare a zonei libere concrete, să activeze conform prevederilor legilor în vigoare până la data punerii în aplicare a noilor legi.

În lumina celor constatate și elucidate, instanța conchide de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. ***** către ÎM „*****” SRL, intervenient accesoriu Zona Antreprenoriatului Liber „Expo-Business-*****”, cu privire la încasarea plății pentru folosirea terenului, ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al RM, instanța de judecată

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. ***** către ÎM „*****” SRL, intervenient accesoriu Zona Antreprenoriatului Liber „Expo-Business-*****”, cu privire la încasarea plății pentru folosirea terenului.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel ***** în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Cușnir